

Yolun Açık Olsun Akif Abi

Necdet Subaşı

<http://www.izdiham.com/necdet-subasi-yolun-acik-olsun-akif-abi/>

24 Mayıs 2017

Akif Emre'ye Allah rahmet eylesin. İnsan koca bir ömrü anlık bir ilahi müdahaleyle tamamlayınca söylenecek bir şey kalmıyor. Bir anda bütün tanışmışlıklarım, bütün hatırlamalarım, iç içe geçmiş muhabbetler gözümün önünde canlandı.

Ben onunla yüz yüze olmaksızın zaten tanışıyordum. Yazdıklarını dikkatle izleyenlerden olmak o zaman da şimdi de benim için büyük bir onur. Muğla'da çalışırken Küre yayınları adına benim bir çalışmamın editörlüğünü yapmış, bizim ilk adamakıllı tanışmamız Bilim Sanat'ta olmuştu. O gün orada bildiğim öğrendiğim Akif Emre zihnimde hiç değişmedi. İnsana batmayan ciddiyeti, iletişimi germeyen asaleti hep aklımda. Ama bende hep bir abi duruşuna sahip oldu. Bir şey öğretiyor ya da önden gidiyor değildi, ama akli başında birinin ona kulak vermesinde de hiçbir sakinca yoktu. Dinletirdi ama herkesi susturan biri değildi. Konuşuyordu, yaşasaydı kim bilir ondan ne güzel şeyler kapacaktık.

Sonra iletişimimiz ilerledi, ilerlediği ölçüde de derinleşti. İstanbul'a gittiğimde yolumu düşürdüğüm isimler arasında o da vardı. Son zamanlarda özellikle İslam dünyasının terkedilmiş alanlarına yönelik dikkatiyle hepimizi silkeleyen bir duruşu vardı. Kuşkusuz İzzetbegoviç ondan sorulurdu, hele yayımını ısrarla sürdürdüğü Dünya Bülteni hepimiz için güncel bir beslenme kaynağıydı.

Saadet Oruç'un davetiyle ben, rahmetli ve İbrahim Çelik Paris'e gitmiş; ben Şule Yüksel'le ilgili oturumda konuşurken o da İslamofobi oturumunda konuşma yapmıştı. Şimdi iki günlük Paris seyahatinin içinde Akif Abiyi o kadar coşkuyla o kadar dolu dolu hatırlıyorum ki. Paris'e gitmenin hiçbir numarası yoktu ama bir yolculuğu Akif Emre'yle yapmanın bana bir ömür yetecek lezzet ve bakiyeleri vardı.

Benim için en ilginç hatırlayışlardan biri de televizyona birini çağırdığımızda ilk aklımıza gelen isimlerden biri olmasıydı. Çıtası yüksekti ve kanala bir şahsiyet kazandırma çabası ister istemez her adımında Akif Abiyi görmek ve gözetmek zorunda kalacaktı. Doğrusu görünmeye yatkın biri değildi, televizyona zor bela ikna ederdik. Kayseriliydi ama üzerine yapışmış bir aristokrat duruş, çok deşmeyince çözülür cinsten değildi. Yakından tanıyanların kendilerine benzer hasletleri onda da bulmalarının iyi geldiğini sık sık izhar ettiklerine tanığım. Benim için de öyleydi.

Yazdıklarında cesurdu. Herkesin içini kemiren soruları en iyi o dile dökebiliyordu. Entelektüel muhayyilesine diyecek yoktu, ama o aslında ihtisasını edebiyatta tamamlamıştı. Dil kıvrımlarına bayılırdım, anlatım kabiliyeti dertle birleşince ortaya çıkana tefekkür deniyordu.

Yolun açık olsun Akif Abi. Hepimizin gidip varacağı yer orası. Sen biraz sürpriz yaptın. Daha Haberiya'ta yazacaktın, yeni yazarlar devşirecek, şu dilimizin ucunda dolandırdığımız soruları sündürmeden sulandırmadan sen soracaktın. Anlaşıldı biz onların çoğunu içimize atarak seni yolcu edeceğiz. Allah'a emanet ol Akif Abi.